

וְעִשְׂתֶּם אוֹתָם. וְעִשְׂתֶּם אֹתָם פְּתִיב וְדָאִי וּנְכַתְּב אַתֶּם בְּלִי וְ
 כִּי כְּבִיכּוֹל אַתֶּם עוֹשִׂים וּמְתַקְּנִים אֶת זִוְיָן, וְהוֹאִיל וּמְתַעָּרִי עָלַיִכּוֹ
 לְאַתְחַבְּרָא דָּא בְּדָא, לְאַשְׁתַּפְּחָא שְׂמָא קְדִישָׁא בְּדָקָא
 יְאוֹת, וְעִשְׂתֶּם אֹתָם וְדָאִי וְהוֹאִיל וְעַל יַדֵּי הַמְצוּוֹת שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים
 מִתְעוֹרְרִים זִוְיָן לְהַתִּיחַד וְעַל יַדֵּי כֵן נִמְצָא הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הוִי"ה ב"ה שֶׁלֶם כְּרֵאוּי עַל כֵּן זֶה
 נִקְרָא שְׂאֵתֶם אֶלּוֹ שְׂעִשִׂתֶם אוֹתוֹ.

דוד המלך זכה לתקן את המלכות ועשה לה שם

בְּגוֹוְנָא דָּא אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן עַל דֶּרֶךְ זֶה אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן לְבֵאֵר אֶת
 מַה שְׂכָתוּב שְׂכָאֲשֶׁר הִרְג דוֹד הַמֶּלֶךְ ח"י אֲלֵפִים מֵאֲדוּם בְּגִיא מֶלֶךְ קָנָה לוֹ שֵׁם
 וְכָתוּב, (שְׂמוֹאֵל ב' ח) וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם, וְכִי דָוִד עָבַד לֵיהּ וְכִי דוֹד הַמֶּלֶךְ
 הוּא שְׂעִשָׂה אֶת הַשֵּׁם. אֵלָא בְּגִין דְּאֵזִיל בְּאַרְחֵי דְּאוֹרֵייתָא,
 וְעָבִיד פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, וְאַנְהִיג מְלָכוּתָא בְּדָקָא יְאוֹת
 אֵלָא כִּיּוֹן שְׁהַלֵּךְ דוֹד הַמֶּלֶךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְעִשָׂה הַמְצוּוֹת שְׁבַתוֹרָה וְהִנְהִיג אֶת הַמְּלָכוּת
 כְּרֵאוּי, בְּכִיכּוֹל, עָשָׂה שֵׁם לְעִילָא כְּבִיכּוֹל תִּיקַן אֶת הַמְּלָכוּת הַנִּקְרָאת שֵׁם
 לְמַעְלָה וְהַשְּׁלִימָה לְפָרְצוֹף שֶׁלֶם לִיחֻדָּה עִם ז"א. וְלֹא הוּא מְלָכָא בְּעֵלְמָא
 דְּזוּכָה (דף קי"ג ע"ב) לְהֵאִי כְּדָוִד, וְלֹא הִיָּה מֶלֶךְ בְּעוֹלָם שְׂזָכָה לְזֶה כְּמוֹ דוֹד הַמֶּלֶךְ
 דְּהוּא קָם בְּפִלְגָנוֹת לִילִיָּא, וְהוּא מְשַׁבַּח לֵיהּ לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, עַד דְּסָלִיק שְׂמָא קְדִישָׁא בְּכוֹרְסִיָּה,
 בְּשַׁעֲתָא דְּסָלִיק נְהוֹרָא דִּימָמָא שְׁהִיָּה קָם בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וּמְשַׁבַּח

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

להשי"ת עד שעלה ז"א בחינת השם הקדוש ליחוד עם המלכות שהיא בחינת הכסא שלו.
כְּבִיכּוֹל הוּא עֶבֶד שֵׁם מִמַּשׁ כְּמֵה דְאַתְּ אָמַר כביכול הוא עצמו
 עשה את השם ממש כמו שכתוב, (ויקרא כד) **וַיִּקְרָב בֶּן הָאִשָּׁה**
הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלַל. ושם הנאמר שם הוא בחינת המלכות
וּבְגִין כָּךְ ולכן גם כאן נאמר **וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם** שהיא בחינת המלכות שתיקנה
 והביאה ליחוד אל ז"א. **וְעַל דָּא** ועל כן נאמר כאן אם בחוקותי שלכו ומשפטי תשמורו
וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּתִיב וכתב ועשיתם אתם בלי ו' כביכול אתם אלו שעושים,
וְאִי אַתּוֹן תִּשְׁתַּדְּלוֹן לְמַעַבְד לֹזֵן, לְאַתְתְּקִנָּא שְׂמָא
קַדִּישָׁא בְּדָקָא יָאוּת ואם אכן תשתדלו לעשות אותם ולתקן את השם הקדוש
 כראוי ולייחדם, **כָּל אֵינּוֹן בְּרַכָּאן דְּלַעֲיָלָא יִשְׁתַּכְּחוּן גַּבִּיכּוֹ**
בְּתַקּוּנֵיהוֹן בְּדָקָא יָאוּת אז כל הברכות העליונות ימצאו אצלכם בתיקון
 שלהם כראוי.

הנותן צדקה לעניים מתקן את המלכות ומייחד את זו"ן
וַנְתַּתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְגו'. פירושו (ויקרא כו) **כָּל חֵד וְחֵד,**
יִתֵּן חֵילָא דִּילִיָּה עֲלֵיכּוֹן. כל אחד ואחד יתן כוחו והשפעתו
 עליכם **מֵאֵן אֵינּוֹן וּמֵי הֵם.** תהוא תקוּנָא דְעַבְדְּתוֹן דְּתֵהוּא
שְׂמָא קַדִּישָׁא אותו התיקון של זו"ן שעשיתם ויחדתם את השם הקדוש ממנו תבא
 עליכם ההשפעה **כְּגוֹוֹנָא דָּא כְּתִיב** באופן זה יש לבאר הכתוב, (בראשית יח)
וְשָׁמְרוּ דְרַךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וְכִי פִיּוֹן

הלימוד היומי

דְּכַתִּיב וְשָׁמְרוּ דֶרֶךְ יְהוָה, אִמְאֵי לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
 כיון שכתוב ששמרו דרך ה' מה הוסיף במה שכתב לעשות צדקה ומשפט הרי צדקה ומשפט
 זה דרך ה'. אֵלָא מֵאֵן דְּנִטִיר אֲוֶרְחֵי דְאֲוֶרִיתָא, כְּבִיבֹול
 הוּא עוֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט אלא הביאור הוא שמי ששומר דרכי התורה
 כביכול הוא עושה ומתקן בעצמו את הצדקה ומשפט. וּמֵאֵי צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
 ומהו צדקה ומשפט. דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוא בחינת הוי"ה ב"ה שמו של
 הקב"ה. בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְוִי לֹון לְבַנֵי נְשָׂא, דְלֵא
 יִדְעִין וְלֵא מִשְׁנִיחִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן בכה רבי שמעון ואמר אוי
 להם לבני אדם שאינם מתבוננים על כבודו של הקב"ה, מֵאֵן עֶבֶד שְׁמָא
 קִדְשָׁא בְּכָל יוֹמָא מי הוא שעושה את השם הקדוש בכל יום הוֹי אִימָא
 מֵאֵן דִּיהִיב צְדָקָה לְמִסְפְּנֵי הוּי אומר זהו האדם הנותן צדקה לעניים ועל
 ידי זה הוא מתקן את המלכות וגורם ליחוד ז'ו"ן ולהשלים את השם הקדוש הוי"ה.

צדקה סוד עין החיים ונעשה שם הוי"ה שלם

תָּא תְּוִי, הָא אִוְקְמוּהָ תְּכִי הוּא בא וראה הרי ביארוהו כבר שכך הוא,
 דְּמִסְפְּנָא אֶחֶיד בִּיהַ בְּדִינָא, וְכָל מִיכְלִייהוּ בְּדִינָא
 הוּא העני אוחז בדין וכל מאכלו הוא בדין, אֶתְרֵ דְאֶקְרִי צְדָקָה והיינו במלכות
 הנקראת צדק, בְּמָה דְאֶתְ אָמַר כמו שכתוב (תהלים כב) תִּפְלָה לְעֵנִי
 כִּי יַעֲטֶף. תִּפְלָה, דָּא תִּפְלָה שְׁלַ יְד, וְאִוְקִימָנָא ותפילה זו
 היא בחינת המלכות כשאינה ביחוד עם ז"א שאז היא עניה ונקראת צדק והיא תפילה של

הלימוד היומי

יד. ומאן דִּיהִיב לִיה צְדָקָה לְמִסְפָּנָא ומי שנותן צדקה לעני, הוא עֶבֶד לְעֵילָא שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים בְּדָקָא יָאוּת הוא עושה ומתקן את השם הקדוש בשלימות כראוי. בְּגִין דְּצְדָקָה דָּא אֵילֵנָא דְחַיִּי, וְצְדָקָה יְהִיב לְצְדָקָה לפי שצדקה היא סוד ז"א עץ החיים וז"א הנקרא צדקה נותן למלכות הנקראת צדק. וְכֹד יְהִיב לְצְדָקָה, בְּדִין אֶתְחַבֵּר דָּא בְּדָא, וְשְׁמָא קְדִישָׁא אֲשֶׁתִּכַּח שְׁלִים וכאשר הוא נותן לה אז הם מתחברים זה בזה ביחוד אחד והשם הקדוש נעשה שלם כי ז"א בחינת יהו"ו ומחבר עם המלכות בחינת ה' אחרונה ונעשה שם הוי"ה שלם.

עושה צדקה שעושה ומתקן את ז"א וגורם יחוד לזו"ן

מֵאֵן עֶבֶד דָּא אֶתְעָרוּתָא (ד"א דְעֶבֶד אֶתְעָרוּתָא דָּא) דְּלִתְתָּא, וְדָאִי כְּאֵלוּ עֶבֶד שְׁמָא קְדִישָׁא בְּשְׁלִימוּ וּלְכֹן מִי שעושה התעוררות זו מלמטה ונותן צדקה לעני ודאי נחשב לו כאילו הוא עצמו עשה את השם הקדוש בשלימות. בְּגִוּוּנָא דְאִיהוּ עֶבֶד לְתַתָּא, הֵכִי אֶתְעָר לְעֵילָא כי כשם שהוא נותן למטה צדקה לעני כך גם הוא מעורר למעלה הפרצופים העליונים וז"א נותן למלכות שהיא עניה צדקה. וְעַל דָּא פְּתִיב ועל זה כתוב, (תהלים קו) אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עוֹשֵׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת. עוֹשֵׂה צְדָקָה כתוב עושה צדקה ולא כתוב נותן צדקה, דָּא קְדִישָׁא בְּרִידָה הוּא, כְּבִיכּוֹל הוּא עֶבֶד לִיה כי צדקה זה בחינת ז"א קוב"ה והוא כביכול

עושה ומתקן לז"א וגורם יחוד זר"ן.

הלימוד היומי